

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.12.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Поповска, като разглежда дело номер **8007** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на д-р П. З. П. чрез пълномощника й А. Х. против решение от 06.08.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 13043/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 98-ми състав, с което е изменено наказателно постановление № ЗЕ 0911/03.11.2009 г., издадено от директора на С.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на въззивното решение. Обосновават се съображения за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че задължението за представяне на сведение образец № 7 („З”-23а) за изтеклото тримесечие и сборно с натрупване от началото на годината е изпълнено само три дни след изтичане на срока, като от забавянето не са настъпили вреди. Моли съда да постанови решение по съществото на правния спор, с което да отмени обжалваното решение на Софийския районен съд и изцяло отмени издаденото от директора на С. наказателно

постановление.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба като счита, че нарушението е установено и санкционирано, като размера на глобата е намален от Софийския районен съд.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 13043/2009 г. по описа на Софийския районен съд.

Касационната инстанция, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд от фактическа страна е приел, че д-р П. З. П. в качеството ѝ на общопрактикуващ лекар в АИППМП МЦ 4 не е изпълнила задължението си до 05.10.2009 г. да отчете извършените задължителни цели, препоръчителни имунизации и реимунизации чрез представяне на сведение образец № 7 („З”-23а) за изтеклото тримесечие и сборно с натрупване от началото на годината.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е приел от правна страна, че от обективна и субективна страна, че д-р П. З. П. в качеството ѝ на общопрактикуващ лекар в АИППМП МЦ 4 е осъществила състава на административното нарушение на чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето, като не е изпълнила задължението си по чл. 13, ал. 1 и ал. 2, раздел II от Наредба № 15/12.05.2005 г. за имунизациите в Република Б. С оглед липсата на данни за друго извършено административно нарушение от същото лице, Софийският районен съд е счел размера на наложеното наказание за завишен, поради което го е намалил от 500 на 200 лева.

Установената от доказателствата и приета от Софийския районен съд фактическа обстановка, като обективна и точна, напълно се споделя от касационния състав.

Настоящата инстанция изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства. В настоящото производство не са събрани нови писмени доказателства, които да оборват установената в производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка, поради което касационната инстанция намира за правилни и законосъобразни изводите на районния съд от правна страна.

Неоснователни са изложените в касационната жалба доводи за допуснато

нарушение на материалния закон от първоинстанционния съд. Нарушение на материалния закон е налице, ако той е приложен неправилно, т. е. не е приложена съответната правна норма на закона, допусната е неправилна квалификация на деянието или не е приложен законът, който е трябвало да бъде приложен. В конкретния случай, не са налице доказателства за такова нарушение.

По делото е безспорно установено, че д-р П. З. П. в качеството ѝ на общопрактикуващ лекар в АИППМП МЦ 4 не е изпратила до 05.10.2009 г. в С. отчет за извършените задължителни целиви, препоръчителни имунизации и реимунизации чрез представяне на сведение образец № 7 („З”-23а) за изтеклото тримесечие и сборно с натрупване от началото на годината. Този факт не се оспорва от страна на наказаното лице. Доводите в касационната жалба относно незаконосъобразността на решението на Софийския районен съд се свеждат до приложението на чл. 28 от ЗАНН, съгласно който наказващият орган може за маловажни случаи на административни нарушения да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Прилагането на нормата на чл. 28 от ЗАНН се обосновава с факта, че закъснението за представянето на отчета е едва от три дни и от него не са настъпили вреди.

Настоящият касационен състав не споделя доводите на касатора, че извършеното от него нарушение съставлява „маловажен случай”.

В ЗАНН няма легално определение за маловажен случай, но според съда, следва да се използва легалната дефиниция на маловажен случай, дадена в чл. 93, т. 9 от НК (доколкото чл. 11 от ЗАНН препраща към общата част на НК), а именно извършеното административно нарушение, с оглед липсата на вредни последици или незначителността им и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Действително, с разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е дадена възможност на административно-наказващия орган да освобождава от административно-наказателна отговорност, когато приеме, че случаят е маловажен и да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще бъде санкциониран. Когато в хода на съдебното следствие се установи, че случаят е маловажен и административно-наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, за съда съществува възможност да отмени наказателното постановление, когато прецени, че случаят е маловажен с оглед разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, във вр. с чл. 93, т. 9 от НК. Относно последното е издадено и Тълкувателно решение №

1/12.12.2007 г. по тълкувателно дело № 1/2005 г. на Наказателната колегия на ВКС, като в същото е посочено, че преценката на административно-наказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

В настоящия случай, административното нарушение по чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето във връзка с чл. 13, ал. 1 и ал. 2, раздел II от Наредба № 15/12.05.2005 г. за имунизациите в Република Б е формално, при него не се търси настъпването на вреди последици и простото осъществяване на изпълнителното деяние, чрез бездействие, изпълва неговия състав. В тази връзка неотнормирани към административно наказателната отговорност е изтъкнатия от касатора довод, че закъснението за представяне на сведение образец № 7 („З”-23а) за изтеклото тримесечие и сборно с натрупване от началото на годината е изпълнено само три дни след изтичане на срока, като от забавянето не са настъпили вреди. Законодателят не е поставил такива изисквания и тези обстоятелства не следва да бъдат отчитани при реализиране на административна наказателната отговорност по чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето във връзка с чл. 13, ал. 1 и ал. 2, раздел II от Наредба № 15/12.05.2005 г. за имунизациите в Република Б.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Първи касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.08.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 13043/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 98-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.